

Chotovinský školák

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH ČÍSLO 9 ROČNÍK 2006/2007

Proč dělat reformu?

Vážení rodiče!

Nová podoba vzdělávání vychází z toho, že při rozsahu dnešního poznání a rychlém rozvoji výrobních technologií nevíme přesně, co budou dnešní děti skutečně potřebovat v dospělosti za 20 až 30 let. Proto se vzdělávání staví na jistém množství vhodně propojených poznatků a velký důraz se klade na **dovednosti, které mají nadčasový význam** a které umožní rychle se přizpůsobit potřebám dalšího vzdělávání i pozdějšího zaměstnání. K těmto dovednostem patří – umět se učit, být tvořivý a umět řešit problémy, umět účinně komunikovat s lidmi i technikou, umět spolupracovat, respektovat svá práva i práva jiných, být tolerantní k jiným, mít vztah k přírodě i kultuře a chránit je, umět pečovat o své zdraví a bezpečí, poznávat a rozvíjet vlastní schopnosti. Protože se nemůžeme všechno naučit, i kdybychom chtěli, klade se velký důraz na **výběr učiva**, na to, co je podstatné a **co se v dalším životě skutečně využije**. Dnes je nepochybně prokázáno, že člověk si nejvíce zapamatuje (osvojí si) to, co sám **vyvodil, prakticky vyzkoušel, o čem diskutoval, co jiným vysvětloval**. Proto se zařa-

zují způsoby výuky, které nejsou pouhým předáváním hotových poznatků, ale vycházejí z **aktivní práce** žáků ve skupinách a z **propojení poznání** různých předmětů (oborů). Další změny vycházejí ze skutečnosti, že se všichni žáci nemohou naučit totéž a ve stejném rozsahu. Je nesmyslné chtít stejné výsledky od všech žáků, ale je **velmi potřebné** usilovat o to, **aby každý dosáhl svého osobního maxima**. Proto se klade důraz na **individuální přístup** – ve výuce i v hodnocení. S hodnocením pak souvisí další základní změna. Pokud chceme žáky motivovat, nemůžeme stavět na zdůrazňování jejich chyb a nedostatků. Hodnocení musí být **příznivé**, musí především **postihovat klady žákovy práce**, musí jej **vést k dalšímu učení a výkonům** a ne jej od učení odrazovat. Proto by se žáci měli učit i **vlastnímu hodnocení** a hodnocení jiných podle daných kritérií, proto by se měli více porovnávat sami se sebou (se svým předchozím výsledkem) než s jinými žáky. Výraznou změnu by mělo zaznamenat i prostředí, v němž se žáci učí. Dnes se hovoří o tzv. **bezpečném prostředí**. Myslí se tím prostředím, kde **není žák stresován**, kde **se cítí dobře**, kde **se nebojí** projevit a říci svůj názor, **kam se rád vrací**. Všechny na-

značené změny by měly vést především k tomu, že se žáci budou **učit rádi**, že získají dovednosti i způsoby jednání, které bez problému **uplatní** v dalším životě a v zaměstnání doma i kdekoli v zahraničí. Změny by měly navodit i takové vztahy ve školách, jejichž odrazem budou **samostatní, sebevědomí a aktivní lidé**, kteří budou zároveň **dostatečně odpovědní** vůči sobě i svému okolí. Lidé, kteří budou umět prožít svůj život plodně právě s využitím dovedností, které ve škole získali. **Zajímejte se** o změny, které připravuje „vaše“ škola, a **pomáhejte** je prosadit – **Je to v zájmu Vašich dětí!**

*redakčně kráceno
zdroj: www.msmt.cz*

Oprava

V minulém čísle Školáka jsme se dopustili chyby, která vznikla nedostatečným ověřením zdrojů. Tým, který reprezentoval naši školu v soutěži Eurorebus, neskončil poslední, ale 14. z celkem 18 soutěžních družstev. Věříme, že jsme tímto pochybením nevzali mladým cestovatelům chuť do dalšího soutěžení. Za chybu se omlouváme soutěžícím i paní učitelce, která je připravovala.

redakce

UMÍSTĚNÍ NAŠICH ŽÁKŮ V OKRESNÍCH SOUTĚŽÍCH A OLYMPIÁDÁCH

Pokud jste pravidelnými čtenáři Chotovinského školáka, dozvídali jste se průběžně z pera dětí o znalostních soutěžích, jichž se zúčastňovaly a v okresních kolech reprezentovaly naši školu. Souhrnný přehled a umístění našich žáků najdete v následující tabulce.

Děkujeme všem zúčastněným žákům za pěkná umístění a také vyučujícím, kteří je připravovali.

Jindra Vazdová

14. 2.	Dějepis	Václav Korsá 9. tř.	9. ze 17
28. 2.	Český jazyk	Lucie Smetanová Martin Viktora	13.–16. ze 34 29.
20. 3.	Recitace 1. st.	Klára Šmejkalová 5.tř. – postup do kr. kola Anežka Krejčová 5. tř. Markéta Krejčová 3. tř. Jiří Seidl 2. tř.	2. pořadí neuveďeno
21. 3.	Zeměpis	Lucie Dvořáková 6. tř. Hana Křemenová 7. tř. Martin Viktora 9. tř.	13. ze 14 13. z 15 7. ze 14
23. 3.	Recitace 2. st.	Gabriela Krobová 8. tř. Tomáš Horváth 8. tř. Lucie Dvořáková 6. tř. Václav Chalupský 6. tř.	3.–4. pořadí neuveďeno
27. 3.	Jihočeský zvonek	Vendula Tóthová 6. tř. Tereza Lieblová 6. tř. Miroslava Honzová 5. tř. Martina Lamačová 9. tř. duo - Honzová, Tóthová	zlaté pásmo zlaté pásmo stříbrné pásmo stříbrné pásmo stříbrné pásmo
11. 4.	Matematika	Lucie Dvořáková 6. tř. Lukáš Strejč 6. tř.	15.–19. 20.–23. z 28
16. 4.	Biologie	Václav Korsá 9. tř.	13. z 29
20. 4.	Zeměpis Eurorebus krajské kolo	družstvo – Jan Ptáček, Aneta Boušková, Marie Burdová 7. a 6. tř.	14. z 18
26. 4.	Recitace – kraj	Klára Šmejkalová 5. tř.	pořadí neuveďeno
28. 4.	Pískání pro zdraví regionální kolo	soubor Píšťalka 3.– 5. tř. soubor Píšťalička 1. tř.	1. postup do národního kola 3.
2. 5.	Pythagoriáda	Sabina Smržová 6. tř. Aneta Boušková 7. tř.	35.–36. z 38 48.– 63. ze 75
15. 5.	Dopravní olympiáda	Lukáš Strejč, Klára Černohorská, Václav Chalupský, Vendula Tóthová – 6. tř.	9. z 16
16. 5.	Dopravní olympiáda	Zdeněk Podskalský 7. tř. Gabriela Krobová, Nikola Dutková, Jan Krejčí 8. tř.	11. ze 12
26. 5.	Pískání pro zdraví národní kolo	Soubor Píšťalka	4. z 11

Poslední soustředění

Je pátek odpoledne a už se začínáme scházet v družině. Máme totiž soustředění sboru, kde musíme doladit poslední detaily před jarním vystoupením. Přicházím mezi posledními, ale nejsem opozdilec. Pár holek se sem ještě docourá. Už jsme všechny a můžeme začít cvičit. Nejdřív sjedeme

písníčky, které jsou podle nás nejtěžší, potom doladíme „chorošku“. Ovšem i legrace musí být. Hlad nás dohnal, jdeme se nablábnout. Ať žijí instantní polévky! Hodiny odbíjí devět a holky začínají vybalovat věci na spaní. Ale spát se ještě nejde. Od paní a pana učitele Honzových máme slíbeného bobříka odvahy. Mezi děvčaty se rozpoutává mírná hysterie, protože

naše kroky vedou na místní hřbitov. Po malých skupinkách procházíme nočním hřbitovem, abychom si uvědomily, že ublížit nám mohou jen živí. Na konci cesty nás čeká autogram na listinu statečných. Většina holek pak odpadá kolem půlnoci, my starší jsme šli spát trochu déle. Ráno je tady. Křupavé rohlíčky, horký čajík, buchtička od paní Brožovské. Děkujeme. Pak už jen poslední zpívání, šipkovaná a šupky hupky domů na oběd.

Paní učitelce děkujeme za tohle i spoustu předchozích soustředění. Protože jsme deváťáčky, tak jsme si to naše poslední „soustředko“ opravdu užily. Je mi moc líto, že bylo poslední, ale takový už je život. A ten nekončí, ale jede dál.

Paní učitelko Honzová, děkuji...

Lucie Smetanová

Policie ve škole

Na začátku 2. třídy jsme dostali od policie první zápisník Ajax. Celý rok jsme ho pečlivě vyplňovali. Na jaře k nám měli přijet, ale z neznámých důvodů nepřišli. Další školní rok jsme zase dostali zápisník a jako minulý rok jsme ho vyplňovali. Tentokrát jsme dostali zprávu, že ve středu 9. 5. k nám policie přijede. Jenže měli naléhavý případ, tak setkání s námi odložili na příští středu. A doopravdy přijeli! Ve třídě jsme byli všichni natěšeni. Když jsme se dočkali, šli jsme na hřiště a uviděli jsme policejní auto a v něm dva psy. Pak je k nám přivedli a ukazovali, jak se cvičí a co všechno umí. Potom jsme se mohli zeptat na vše, co nás zajímalo. Třeba, kolik je chovných stanic policejních psů a jak dlouho trvá vy cvičit dobrého psa. Policisté nám na všechny otázky rádi odpověděli. Bylo to pěkné a velmi zajímavé.

Petr Knotek 3. třída

Na samotě u lesa

Koncem května vyrazila část 9. třídy na svůj poslední společný výlet na této škole. Všichni jsme se na něj těšili. Za doprovodu pana učitele Honzy a paní učitelky Honzové jsme nastoupili na vlak a přemístili se do Žirovnice, kde jsme strávili dva báječné dny a dvě noci. Ihned po příjezdu jsme se dali do vybalování a ubytování. Bylo tu krásně, ale jen do chvíle, než se na mě vrhli krvežízniví komáři. Po zabydlení jsme se vydali na dříví a pak se vydali prozkoumat městský terén. Navštívili jsme zdejší zámek, ve kterém jsme si mohli prohlédnout velkou sbírku knoflíků, protože Žirovnice je právě jimi proslulá. Podívali jsme se do špýcharu a měli jsme možnost obdivovat obrazy Jana Havlíka a dalších umělců. Také jsme prozkoumali sbírku starých šicích strojů. Po tak dlouhém dni jsme si zašli ve městě na večeři. Snažila jsem se chovat slušně a neudělat žádnou ostudu, ale mým drahým spolužákům to bylo zřejmě jedno. Myslím si, že si nás tam budou pamatovat ještě hodně dlouho a nejen tam, ale i na zámku. I přesto byla večeře výborná a posílila nás na cestu zpět do kempu a na koupání v rybníce.

Další den jsme se nasnídali, dívky zkrášlily své obličejíky a vydali se na pochod do Počátek. Došli jsme si na jídlo a pak už v tom vedru chvátali se vyčvachtat zpátky do rybníka. A co by to bylo za výlet bez pořádné bouřky! Sprchlo a to dost, ale ještě před tím jsme stihli zapálit oheň a opéct si vuřty a hermelíny. Zbytek večera jsme strávili na terase a vedli zajímavé diskuze.

Dva dny utekly jako voda a přišel čas vrátit se zase domů. Zabalili jsme si, uvařili nějaké jídlo, umyli nádobí, rozloučili se s přírodou a s komáry a vyrazili směr nádraží, kde na nás čekalo nemilé překvapení. Cestou do Veselí jsme kvůli výluce museli absolvovat luxusním autobusem, ve kterém se nedalo dýchat. Okna nešla otevřít a řidič neuměl spustit klimatizaci. Už víme, jak se cítí ryba na suchu. Ale přežili jsme to! Do Chotovin jsme se dokodrcali už vlakem.

Na tento výlet nikdo z nás nezapomene. Zapomněli jsme na něm na všechny školní starosti i všechno dění kolem. Užili jsme si

spoustu legrace a ten, kdo tam nebyl, může jen litovat. Bylo to zkrátka skvělé zakončení 9. třídy! Bylo to SUPER!!!

Martina Lamačová

Škola hrou

Nedávno naši školu navštívili dva herci z divadélka bratří Čapků z Hradce Králové. Jejich vystoupení neslo název Divadelní cestopisy. Měli nám blíže představit známé hry od velmi známých umělců. Když se řekne Být, či nebýt, asi každého okamžitě napadne W. Shakespeare – Hamlet. Viděli jsme nejen Hamleta v podání těchto dvou komiků, ale i mnoho dalších her. Molierova Zdravého, nemocného, Goldoniho Sluhu dvou pánů, Gogolova Revizora, bratří Mrštíků Maryšu a Rostandova Cyrana. V této poslední hře jsem si zahrála roli i já sama. Musím říci, že jsem byla nervózní, ale snažila jsem se to zahrát co nejlépe, abych naší škole neudělala ostudu. Za tu nervozitu to asi stálo, poněvadž mě to začalo bavit a z jeviště se mi jen tak nechtělo. Myslím si, že to zas tak špatné nakonec nebylo a dopadlo to celkem slušně. Hry se mi líbily, protože nám byly naservírovány s vtipem a pro nás hlavně s pochopením. Určitě jsme se něco naučili, protože některá známá jména jsou důležitá a byla by ostuda, kdybychom třeba nevěděli, kdo napsal Hamleta... Škola pro nás byla hrou!!!

Martina Lamačová

Čtete s námi?

Je tu poslední školní měsíc, ale žádné „lážo plážo“, neboť známky čekají, až je vylepšíte. Pro červen tu mám záhadnou knihu s názvem **Lví Charlie** od **Zizou Corderové** (Zizou je pseudonym). Byla vydána v roce **2003** v nakladatelství **Penguin Group**.

Možná se vám bude zdát jako pohádka pro kojence, ale nepodceňujte tuto knihu. Nikdo by nikdy nad knihami neměl ohrnovat nos. Jsou součástí našeho života. Tuhle knihu by neměl číst člověk, který je netrpělivý. Při čtení této knihy vyloženě praskají nervy. Moje hodnocení tedy není na výbornou.

Lenka Dražilová

Střípky z akademie

Líbilo se mi moderování, protože bylo vtipné a vkusné.

Určitě velkým překvapením byli malí fotbalisté. I když jim utíkal míč, nakonec se s ním domluvili. Byla to pěkná prezentace chotovinského fotbalu.

Zaujaly mne básně a zpěv některých žáků. Já bych to nezvládla a asi bych se tam zhroutila. Obdivuji žáky, kteří se připravili, vystoupili a překonali velkou trému.

Překvapilo mne prodávání věcí pro psí útulek. Líbilo se mi, jak se o krámké dívky staraly a kolik pěkných věcí na prodej připravily.

Zaujalo mne, jak nastoupily malé děti ze školky na pódium. Jak se soustředily a pěkně to zahrály i zatancovaly. Nadchli mne motýlci a housenka.

Když Erika dostala od pana ředitele kytku a byla šťastná.

Velmi mne překvapilo, jak umí první třída skákat přes kozu. My to takhle dobře v první třídě neuměli.

Líbilo se mi představení o Šemíkovi. Bylo to zábavné a bylo jim rozumět.

Měla jsem dobrý pocit z toho, že jsem mohla přispět a pomoci s kulisami. Dvě z nich jsem vyráběla a bavilo mě koukat, jak se jim v našich kulisách pěkně hrálo.

Mně se líbil aerobik, protože tam byly hezké holky. Uměly to a byla to skvělá přehlídka.

Moje pozornost se soustředila na Jůlinky z družiny. Pěkně tancovaly na písničky od Dády. Zajímavé byly jejich pohyby rukou.

Líbilo se mi prodávání keramických výrobků. S jakým zaujetím si je lidé kupovali, jaký měli zájem.

Líbilo se mi, jak zpívaly holky ze sboru, protože se mi líbily jejich rytmické písničky. Také bylo dobré, jak předěly tu písničku nakonc.

Líbilo se mi, jak holky ze sboru překvapily paní učitelku přáním a kytkou. To asi na akademii ještě nebylo.

děťští diváci

Atletická olympiáda

Seskupili jsme se po osmé před školou. Ano, nastala dlouho očekávaná sportovní akce – atletická olympiáda na naší škole. Vše začalo sokolskou hymnou, proslovu pana ředitele a pana starosty, sliby žáků a hlavně obřadem, bez kterého by se to celé neobešlo, zapálením olympijského ohně. V pátek 1. června na Den dětí jsme měli celý den tělocvik. Malí žáci prvního stupně zamířili na červené hřiště, kde je čekaly lehkootletické disciplíny. My velcí ze stupně druhého jsme v naší sportovní hale začali skokem do výšky. Ať už s velkou nechtutí, či velkým natěšením. V některých kategoriích se rozhodovalo do poslední minuty souboje, někde byl vítěz již předem jasný. Po skoku vysokém byl čas pokusit se o osobní rekordy ve sprintech na 60 m, dálce, hodů míčkem a vrhu koulí i delších bězích. Učitelé zaujali své pozice rozhodčích a už se jelo. Jak říkám, někdo pokořil sám sebe, někdo jen disciplínu. Já osobně jsem nejvíce zkazila hod kriketovým míčkem, ale to se dalo očekávat, neboť s ním nejsem takový kamarád jako třeba s běhy. Už skoro mrtví jsme s nadějí obsadili školní jídelnu a dobře jsme udělali, neboť odměnou nám byly sladké buchty tvarohové, makové nebo třeba povídkové, které byly jako od maminky. Ještě raneček a mohli jsme se vydat do světa jako známý Honza.

Příští středu následovala ještě sladší odměna – vyhlášení vítězů. Jak to dopadlo? V mladších žákyních si nejsuverénněji vedla **Šárka Camrdová**, v mladších žácích pak **Daniel Kováč**. S medailí na krku odešla i **Michaela Poustková** za starší žákyně a ani starší žák **Martin Viktora** neodešel bez blýskavé zlaté medaile na hrudi. Nakonec jsme však usoudili, že na Šebrleho prozatím nemáme, ale my pevně věříme, že to bude čím dál tím lepší.

Šárka Camrdová

PS.: Nejúspěšnější třídou se nakonec stala osmička. Snědla nám pyšně vítězný dort. Ještě aby ne, když se zúčastnili svědomitě všichni osmáci a osmačky!! Třeba příště...

Kolovaná

Družstvo složené z Kláry Černo-horské, Venduly Tóthové, Lukáše Strejce a mne se 15. května zúčastnilo dopravní soutěže v Táboře. Loni jsem soutěžil také, a tak vím, že letos přibýlo disciplín. Letos nás čekala jízda zručnosti, dopravní testy, zdravotvěda a volná jízda se šesti stanovišti. Na jízdě zručnosti jsem měl docela bobky. Nechtěl jsem to parťákům zkazit, ale nakonec jsem nebyl sám, kdo tak trošku kazil. Testy dopadly dobře, protože byly nápadně podobné těm, které jsme psali ve škole. No a pak přišla nejtěžší dis-

ciplína – zdravotvěda. Cizí těleso v oku, nic lepšího nás nemohlo potkat, ale poradili jsme si s tím docela dobře. Jen figurantky se bály, aby po mém zákroku nepřišly o oko doopravdy. Při poslední disciplíně, kdy jsme měli 5 minut na to, abychom objeli všech 6 stanovišť, jsem měl trochu hoňky. Kolo vydrželo, i když jsem do toho dupal ze všech sil. Měli jsme pocit, že lepší než poslední 16. místo to nebude. Nakonec nás vyhlásili jako 9. nejlepší. Tak jsme dojezdili zdraví, živí a šťastní, že nejsme poslední.

Václav Chalupský

Poděkování

Vážení čtenáři, pokud čtete tyto věty, znamená to, že jste na konci posledního čísla tohoto školního roku. Posledním je také pro tři dlouholeté a spolehlivé redaktorky, které opouštějí naši redakci. Jsou to **Martina Lamačová**, **Lucie Smetanová** a **Erika Kubelová**. Děkujeme jim za všechny pěkné články a fotografie, kterými ozdobily stránky Školáka. Mám pocit, že se jim to psavství zalíbilo a přiznám se, že je to hlavní smysl naší práce. Přejeme jim úspěšná a příjemná léta studií, a kdybyste ne našly žádnou redakci, která by stála o Vaše služby, tak si založte noviny vlastní, nebo pište pořád do Školáka. Stojí to za to!

☺☺☺☺☺☺☺☺☺☺

redakce

Olympijské nasazení ☺ foto Hana Tkadlecová

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

REDAKČNÍ RADA: Lenka Dražilová, Jiří Honza, Miroslava Honzová, Olga Kavková, Erika Kubelová, Martina Lamačová, Lucie Smetanová, Martina Sochůrková

OBÁLKA: Jiří Honza

ILUSTRACE: Olga Kavková

Tisk: tiskárna ABC CHOTOVINY

